

Nummer 3

Datum: juni 2016

Redactie: Jannie Tonkes, Clarine de Haan, Jacqueline Heringa

Redactieadres: redactie@cafedeamer.nl

Een lekker lang lezen nummer met:

- Nieuwe naam 'Ameriteiten'
- Feest in Amen. Boerderij de Amer 100 jaar! 25 jaar Muziekpodium
- Rubriek: wist u dat
- Zummer op zien Zundags
- Zomerzinnen in Amen
- Tijden veranderen
- Het geheim van de tafels

Nieuwe naam 'Ameriteiten' !!

In onze vorige nieuwsbrief stond een prijsvraag voor het bedenken van een nieuwe naam. Wij ontvingen enkele leuke suggesties maar we kozen unaniem voor:

AMERITEITEN.

De bedenker heeft onderstaande uitleg erbij gegeven:

'Ameriteiten is een niet bestaand uniek woord. Uniek net zoals de Amer dat ook is. Hoewel het niet bestaat denk ik dat iedereen direct begrijpt wat ermee bedoeld wordt.'

Inmiddels heeft de winnaar Eibert van Rees, al meerdere jaren een regelmatige bezoeker, 2 vrijkaarten ontvangen van Jannie Tonkes bestuurslid Vrienden van de Amer

Feest in Amen

Door Albert Haar

Boerderij de Amer 100 jaar!

Het huidige gebouw café De Amer is in 1916 als boerderij gebouwd door de gebroeders Smit. Het was een boerderij met een 'verlof'. Gelegen op een strategische plaats, namelijk

op een kruispunt van wegen naar Ekehaar, Westerbork, Grolloo en Hooghalen. Vanaf 1918 liep de stoomtram van Assen naar Coevorden door Amen en zal de gelagkamer hebben gediend als wachtkamer en overlaadstation.

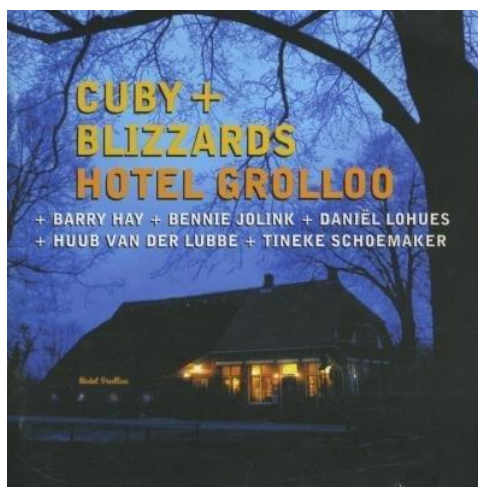
In 1948 werd de tramlijn opgeheven en nu herinnert de dubbele rij eikenbomen nog aan het railvervoer. Ondertussen was de boerderij

overgaan in handen van Albert en Albertje Boelens. Café Boelens werd een trefpunt voor reizigers en de lokale bevolking. Menig 'jonkie' is er achterover geslagen.

Muziekcafé de Amer 25 jaar!

In 1991 kochten Ab Slijter en Ineke Schepers het pand en werd het een muziekcafé. Een grote verandering voor zowel café als dorp. Niet meer vertrouwde mensen uit het eigen dorp met bekende bezigheden maar een nieuw stel van buitenaf met andere bezigheden en ideeën. Het oude publiek verdween en een nieuw kwam er voor in de plaats. Amen werd door De Amer al bekender. Een bekendheid met voor- en nadelen. Maar het oude café bleef bestaan.

Vanaf 2007 kwam de exploitatie in handen van Stichting De Amer, die in 2014 eigenaar van het pand werd. Voor de stichting een uitdaging om wat goed is te continueren en wat minder goed ging te verbeteren. Het jubileum van zowel het gebouw als muziekactiviteiten willen we aangrijpen om De Amer in het centrum van het dorp te plaatsen. We

gaan met elkaar, dorpelingen, oud-dorpelingen en alle mensen die bij De Amer betrokken zijn, feest vieren op 17 september. Want 100 jaar café De Amer en 25 jaar muziekpodium is niet niks! Een feest dat een volgende fase van De Amer moet inluiden om met elkaar en voor elkaar iets positiefs te betekenen. Op een crossroad kunnen mensen elkaar ontmoeten maar kunnen ook wegen uiteen lopen. De Amer kiest voor de ontmoeting!

Meer informatie volgt o.a. via onze site : www.cafedeamer.nl

NB: Albert Haar is voorzitter van het bestuur van de Amer

Wist u dat:

- **Award 2015 Proficiat!**

U heeft vast het bord van de **Dutch Blues Foundation** zien staan naast het podium! Zo niet dan laten we hierbij ook graag nog even weten dat ons café de 'Keeping the Blues Alive' Award 2015 heeft gekregen. Die prijs wordt elk jaar uitgereikt aan een persoon of organisatie die een belangrijke bijdrage heeft geleverd aan Bluesmuziek. Dat is wat we al jaren doen met veel passie en liefde. Een hele mooie waardering!

Foto: Vol trots: Janny van Doorn., Ineke Schepers en Harrie de Jong

- **1999 Huub van der Lubbe in gastenboek schreef**

Café de Amer in Amen zorgt ervoor dat er altijd wat is te doen in dit wonderschone buurtschap. Inspirerend voor Huub van der Lubbe die in 1999 een versje neerpende in het gastenboek:

*'De heer een boer,
de vrouw een dame,
het was genieten daar in Drenthe,*

- **Two o'clock bluesjam at The Amer**

Op zaterdag 21 mei jl heeft de try out van de jam sessies plaatsgevonden. Zeker reden genoeg om hier, met enige verbeterpunten, mee door te gaan.

Rondeten en Summertime in Amen

Door Albert Haar

Op zaterdag 18 juni 2011 was het gezellig druk in Amen. Stichting Zomerzinnen vierde het eerste lustrum met een festival in Amen. Op allerlei locaties waren schrijvers, muzikanten en artiesten actief. In schuren, tenten en op straat. Dichter en columnist Rob Schouten presenteerde bij die gelegenheid zijn verslag van een 10-daags verblijf in Amen in het boekje 'Rondeten in Amen'.

Na precies vijf jaar keert het festival Zomerzinnen terug in Amen. En nu voor langere tijd. Zomerzinnen kiest namelijk voor Amen als vaste locatie. Het festival wordt tweedaags en een combinatie van literatuur en muziek met de taal als centraal thema. Het is een taalfestival.

Vrijdagavond 17 en zaterdag 18 juni borrelt het in Amen van de activiteiten. In een tent achter de Amer, op de deel bij Warmelts, in de schaapskooi van de familie van Hijum, op het podium op de parkeerplaats en het kruispunt en in de grote tent aan de overzijde van De Amer op het weiland van Staatsbosbeheer. Er komen grote namen naar Amen: Renate Dorrestein, Mathilde Santing, Broeder Dieleman en Franca Treur. Er is voor elk wat wils.

Naast de Amer is een horecastraat met foodtrucks, wijnbar, tapasbar en stands van boekhandels en uitgeverijen. Schoolkinderen doen mee, er is een poëzianatuurtocht, er worden prentjes gemaakt, kortom er is van alles te doen. Behalve tot de beide tenten is de toegang overal gratis.

En natuurlijk is er ook de blues. Het thema van het festival is Summertime Blues. Met een lezing van Wim Verbei, de grootste blueskenner van Nederland, verder optredens van Duketown Slim, Bertus Borgers en Beatrice van der Poel. Alle reden om vrijdag of zaterdag 17 en 18 juni naar Amen te gaan. O ja, er is ook een speciale choreografie van Appleknockers Flophouse door Roodpaleis van Betsy Torenbos. De dansale verbeelding van de roemruchte gebeurtenis in café Perkaan in Wezup, waar plotseling een stripteasedanseres ten tonele verscheen. De caféhouder, de muzikant en de danseres. Dat mag je niet missen.

Kijk voor alle informatie op www.zomerzinnen.nl

Zummer op zien Zundags

Door Jos Hartman

Deze zomer in de maanden juli en augustus wordt Zummer op zien Zundags weer georganiseerd. Elke zondagmiddag van 14.00 tot 17.00 uur. Dit keer wel in een wat andere opzet. De muziek zal in het café zelf te horen zijn. Zo voorkomen we overlast op het gebied van geluid en verkeer in de buurt. Bij sommige optredens vorige zomer was er zelfs sprake van bermtourisme! Het café zal zijn deuren wijd open zetten zodat bij goed weer er ook buiten op het terras mee genoten kan worden van de (semi) akoestische optredens. Er komen muzikanten, die veelal zijn geïnspireerd door Amerikaanse Rootsmuziek.

De altijd sfeervolle concerten op deze bijzondere locatie zijn gratis toegankelijk. Reserveren is niet nodig! Bij minder gunstige weersomstandigheden gaat het ook door.

U kunt de line-up hierover ook vinden op onze site www.cafedeamer.nl of voor nog meer gedetailleerde informatie onze Facebook-pagina van **Amer voorspel** volgen.

NB: Jos Hartman is bestuurslid van de Amer en verantwoordelijk voor de Horeca en penningmeester van de Stichting Vrienden van de Amer

Tijden Veranderen

Door Hans Heringa

Tijden veranderen, het publiek verandert; de hele Amer verandert. Dat kwam zo bij me op, schuilgaand achter de rug van Roel. We hadden een optreden van Frederique Spigt bijgewoond, meerdere encores. Daar is ze niet te beroerd voor. Het was een ware vreugde energie van haar af te tappen. Dat geldt overigens ook voor de drie anderen op het toneel. Je hoort vaak dat de hond lijkt op zijn baas, kun je soms ook zeggen van muzikanten. De bassist en de bas waren één. Een bas heeft bovenaan zo'n gedraaide knop. Deze bassist had geen knop, wel een gedraaid knotje. Maar een bas vereist ook een bassist van meer dan gemiddelde lengte. Van Velzen speelt dus geen bas. Ze had een invaller gitarist bij zich. De echte had een probleem naar het scheen met zijn gezondheid. De plv bestond voornamelijk uit pet en baard en had als ware plv gekozen voor een bijdrage in een zittende positie. Naast hem een multi instrumentalist van grote klasse.

De AMER		€
GAST (naam)		
KOFFIE / THEE		1.80
LINDEBOOM TAP		2.00
LINDEBOOM FLES		2.30
PALM / VENLOOSCH WIT		2.50
GOUVERNEUR (BLOND / BRUN)		3.00
GRIMBERGEN (DUBBELTRUFFEL)		3.50
DUVEL / WESTMALLE TRUFFEL		3.50
BITBURGER (MALT)		2.50
FRISDRANK		2.00
WIJN / P.S.V.		2.50
DIV. LIKEUREN		4.00
JONGE JENEVER/ BB		2.20
CHOCOLADEMELK		2.00
CHOCOLADEMELK + SLAKR		2.50
APPELGEBAK		2.50
APPELGEBAK + SLAKR		3.00
KRENTEWEGGE		2.00
SOEP		3.50
GEHAKTBAL		3.50
GEHAKTBAL MET BROOD		4.00
BROODJE H / K		3.00
DIV		
TOTAAL		

De tijden veranderen en daarmee de wijze van afsluiten. Even na het begin der dagen van de Amer, in die dagen dat we verhuisden van de gelagkamer naar de deel, werd de gewoonte ingevoerd dat er iemand door de organisatie wordt benaderd met de dringende vraag om de artiest te bedanken. En daarvoor? Daarvoor hadden we Ab, of Jan of heel soms Ineke die daar voor vanuit het duister van de achterkant van de zaal naar voren schoven om namens het publiek de muzikant te bedanken. Er werden niet al te veel woorden aan besteed. Dat kwam deels omdat Ab dan als de bliksem naar zijn plek bij de garderobe moest om in zijn rol als kassier met ieder van het publiek af te rekenen. Nu hebben we al weer jaren, in plaats van die kaartjes waarop stond wat je gebruikt had, het plastic geld, in groen of wit. En de woorden die eraan werden besteed hadden een

ietwat onderkoeld karakter. “Dat was niet gek vanavond wat we hebben gehoord van jullie”, was één van de hoogste woorden van lof. Jan sprak hooguit twee keer per seizoen zijn spreekwoordelijke “het was er zo één met een gouden randje”. Maar dat was zeker niet elk seizoen raak.

Elke bezoeker kreeg in die begindagen van Ab zoals gezegd bij binnenkomst een kaart mee. Daarop werden dan de consumpties afgestreept. Bij vertrek leverde je die kaart in bij hem. Om vervolgens na enkel door hem te begrijpen berekeningen, voor een bepaald bedrag te worden aangeslagen.

1	1,80	2,20	2,30	2,50	3,50	1
2	3,60	4,40	4,60	5,00	7,00	2
3	5,40	6,60	6,90	7,50	10,50	3
4	7,20	8,80	9,20	10,00	14,00	4
5	9,00	11,00	11,50	12,50	17,50	5
6	10,80	13,20	13,80	15,00	21,00	6
7	12,60	15,40	16,10	17,50	24,50	7
8	14,40	17,60	18,40	20,00	28,00	8
9	16,20	19,80	20,70	22,50	31,50	9
10	18,00	22,00	23,00	25,00	35,00	10

Het duurde jaren voordat Ab het aandurfde om dit rekenwerk met een derde te delen. Die eer kwam toe aan Jan en het was daarmee voor ons duidelijk dat voor Jan een rol van betekenis was weggelegd binnen de Amer. Was Ab de creatieve boekhouder die wonderbaarlijke dingen deed met

een bolpen, Jan was de systematicus van beiden. Jan werkte met spiekbriefjes. “5 streepjes bier was zoveel, 3 rode wijn zoveel”.

Ik heb vele jaren bij optredens in de Amer op mijn vaste plek gestaan aan de bar. Soms trof je wel eens een bekende van eerdere optredens. Zo was daar die lange Groninger. Jarenlang kwamen we nooit verder dan “Hoi, doe ook weer?” Dat was voldoende. Wat? Het was meer dan voldoende. Dat was goed zo. Spreken hoeft niet altijd met woorden. Tommy Wieringa had een tv programma waarin hij grensstreken bezocht. In één ervan was hij in Oost Groningen op bezoek bij de laatste der Mohikanen, de resterende enige echte communisten. Ik geloof in de buurt van Beerta. Hij brak in bij een vergadering van hen en wie zag ik daar als één van die diehards? Mijn collega barleunder uit de Amer. Toen ik hem er later eens op aansprak begon hij breed te grijnzen. Het was een grapje geweest volgens hem.

De Amer gaat aan je kleven. Dat gaat langzaam, net als alle goede dingen van het leven. De Amer moet beklijven, en als bezoeker heb je tijd nodig om daarin te rijpen. Bezoekers en organisatie moeten ook met elkaar rijpen.

Tijden veranderen. Zo ook de bezoekers aan de concerten in de Amer. Waar is die gast uit Gees gebleven, waar is mijn Groninger. Waar zijn die lui uit de omgeving van Winschoten. En die twee uit Assen die met grote regelmaat er waren. Ja, zijn er nog bezoekers van de Amer van het eerste uur? Uit de tijd van de concerten in de gelagkamer. De muzikanten opgepropt tegen het schot en het publiek in rijen op knopstoelen stijf tegen elkaar geperst. Met Ab in zijn dubbelrol van barkeeper en presentator. Toen die Engelsman kwam met zijn mondharmonica die gehuisvest zou worden ergens in de bush bush van het Groningerland en die de avond van aankomst in het nachtelijk duister daar ergens verdwaalde in de omgeving van Gieterveen.

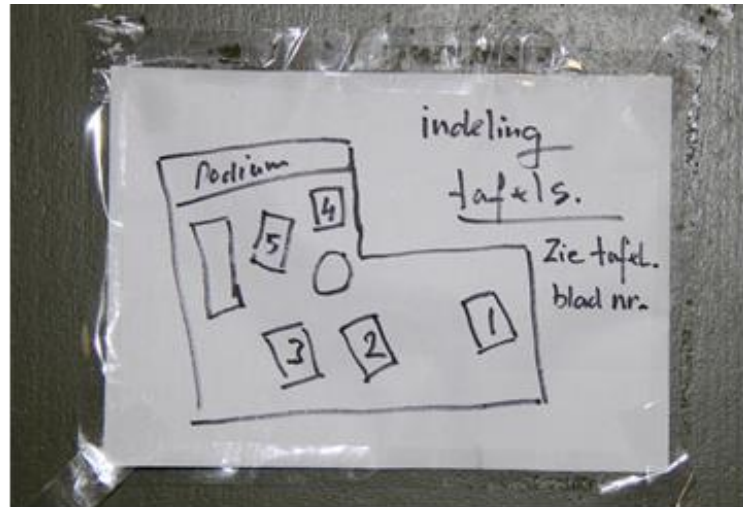
In ieder geval één is er niet meer, Jan Sibon, een soort van hofphotograaf van de Amer. Maar zijn erfenis siert nog steeds de wanden van de Amer.

NB: Hans Heringa is een trouwe bezoeker vanaf optredens in de gelagkamer.

Het geheim van de tafels

door Ineke Touwen

Geheimen van De Amer onthullen. Willen we dat? Soms doet het woorden geven aan onuitgesproken onderliggende mechanieken afbreuk aan de magie van een plek. Soms ook maakt het de magie alleen maar groter. Vandaag wil ik u als Vriend van De Amer meenemen achter de schermen, naar een klein geheim dat zich onder iedere tafel van De Amer bevindt. Een detail dat de aandacht, toewijding en traditie

van De Amer onderstreept. Het lijkt onbeduidend, maar juist in het gewone zit de kracht. Om het wezen van dit kleine Amer-detail te kunnen begrijpen, neem ik u mee naar de beginjaren van de concerten: artiesten traden op in het café, ook wel de gelagkamer genoemd. Het was knus en gezellig en trok een steeds groter aantal mensen. Het café werd te klein en Ab en Ineke kozen ervoor De Deel tot concertzaal te maken. Het publiek kon plaatsnemen aan de tafels die daar stonden en op krukken aan de bar. Al snel bleek dat ook hier te weinig zitplek was voor alle gasten die wilden komen luisteren. De volgende stap werd gezet: tafels eruit en rijen concertstoelen erin. Echter buiten de concerten om moest (en moet) er gewoon vergaderd, gefeest en gekaart kunnen worden op De Deel... Dit betekende (en betekent) een wekelijkse verhuizing van de stoelen en krukken naar de Koestal en Zolder en een terugkeer van de tafels naar De Deel. Ab Slichter was een man van orde. In zijn Amer geen gerommel en half werk met tafels die 'ongeveer' goed stonden, nee: elke tafel moest precies goed staan, op zijn eigen plek mét zijn eigen Perzisch kleed. Henk, een rots in de Amer-branding van weleer, zorgde ervoor dat dit na ieder concert piekfijn in orde kwam. Het verhaal gaat dat hij tot op de centimeter wist waar alles moest staan. De

emigratie van Henk naar Frankrijk (nu een kleine tien jaren geleden) bracht dan ook lichte paniek onder de groep achterblijvende vrijwilligers. Ondanks een zaterdagmiddag met Henk waarin alle vrijwilligers uitgelegd kregen hoe de perfecte 'Amerzaal' op te bouwen en weer in oorspronkelijke staat terug te brengen, werd het vanaf die tijd voor de meeste vrijwilligers een kleine nachtmerrie om de tafels na een concert weer op hun plek te krijgen. Vooral de rechthoekige tafels die zo verduveld veel op elkaar lijken (niet voor mensen als Ab en Henk, maar wel voor de gemiddelde tafelsjouwer) werden door de verschillende vrijwilligers met een onzekere blik van links naar rechts getrokken, waarbij het eindresultaat iedere keer weer net anders uitpakte

dan gewenst... Kortom: de gelijkende maar absoluut verschillende tafels brachten een kleine Amer-crisis te weeg, die vroeg om een authentieke Amer-oplossing. Een oplossing zonder poespas en met behoud van het vertrouwde karakter van De Amer. Die kwam er: iemand ging naar de HEMA, kocht zeven witte stickers, zette op elke sticker een nummer en plakte deze onder de zeven tafels van De Deel. Daarbij werd een plattegrond van de tafelopstelling mét nummers gemaakt en achter de deur van de koestal gehangen. De Amer-crisis was gekeerd én een nieuw Amer-detail geboren. De stickers lijken een onbenullig onderdeel van de Amer-inrichting, maar ze staan voor de aandacht, toewijding en traditie die we als Amer-mensen voor u en voor onszelf levend houden. Zodat ieder bezoek aan De Amer vertrouwd blijft en voelt als thuiskomen.

NB: Ineke Touwen is vrijwilligerscoördinator in de Amer.

Reacties en bijdragen kunnen gemaild worden naar: redactie@cafedeamer.nl

Tot de volgende

Ameriteiten